

[Christophersen.]

meren og efteråret, skulle være et argument for længdning her i foråret, så det synspunkt mener jeg altså må uddybes lidt mere. Det behøver ikke nødvendigvis at være ved denne lejlighed, jeg vil ikke lægge op til en forlængelse af debatten, men vi får nok lejlighed til at drøfte hele denne problemstilling i tidens løb, også fordi vi jo i løbet af efteråret skal tage op til vurdering, om det her er noget, som man kan arbejde videre med, eller om vi har opnået de virkninger, vi ønskede.

Så må jeg bare til sidst sige et par ord til hr. Glistrup, som igen arbejdede med de store tal, at vi har noget, der hedder de store tals lov, men det er altså ikke den, som er til behandling her i dag, og jeg mener nok, at hr. Glistrup burde have sat sig lidt mere ind i de faktiske oplysninger, vi har fået, end han synes at have gjort. Jeg vil ikke sige, at arbejdet i det politisk-økonomiske udvalg helt har været spildt, men det er mit indtryk, at der har været nogle alvorlige glip, siden der kunne optræde et regnestykke som det, vi her blev præsenteret for.

For det første betyder forliget jo ikke, at skatteyderne skal aflevere 1,9 mia kr., for at man dermed kan få den omkostningsdæmpende ydelse. Det er en fuldkommen misforståelse. Det, som regeringen stillede op som mulighed, det, der var valget for folketinget her, det var enten at bruge 1,9 mia kr. på en omkostningsdæmpende ydelse eller at skaffe sig et så meget desto større overskud på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget. Det var valgsituationen.

Hvis ikke man ville gøre nogen af delene, men udbetale de 1,9 mia kr. til skatteyderne i form af en skattelettelse uden i øvrigt at røre ved prisudviklingen, ville vi få en galoperende inflation, og så ville vi først få alvorlige valutariske problemer. Det, der altså var valget, var, om man skulle føre en meget stram finanspolitik, eller om man skulle lette finanspolitikken med 1,9 mia kr. og så til gengæld sætte ind over for omkostningsudviklingen; så de 1,9 mia kr. kan hr. Glistrup godt lade glide ud af sit regnestykke.

På samme måde er det jo heller ikke så-

dan, at skatteyderne skal betale 1,1 mia kr. i bunden opsparing ud i al fremtid. Det er da en ordning, der skal gælde ét år, det er da en ordning, der har et pengepolitisk formål, det er da en ordning, der skal gælde i en periode, hvor vi i øvrigt skal i gang med den langsigtede udgiftspolitik. Jeg kan min sandten ikke se, hvordan den omstændighed, at den bundne opsparing er afsluttet om et år, skulle have bragt os længere tilbage, når vi når frem til tidspunktet med hensyn til at begrænse indkomstskattetrykket. Det forstår jeg faktisk slet ikke.

Så siger hr. Glistrup, at besparelserne bliver skåret ned med 2 mia kr. Jeg skal blot om dette sige, at det altså ikke er korrekt, og jeg tror ikke, jeg behøver at argumentere yderligere for det. De, der har fulgt med i udvalgets arbejde, vil kunne overbevise sig om, at det er, som jeg her har sagt.

Dahlgaard (RV):

Hr. Glistrup appellerede til, at man nu fik sendt dette lovforslag ud til folkeafstemning. Jeg tror ikke, hr. Glistrup skal regne med, at det er en idé, der vil vinde større tilslutning, i hvert fald ikke inden for det radikale venstre. Jeg vil også gerne i anledning af, at hr. Glistrup ligesom tager ledelsen i et spørgsmål af denne art, gøre den bemærkning, at hvis man går udvalgsarbejdet igennem, også sådan som det kan ses, når man gennemgår bilagene fra udvalgsarbejdet, så tror jeg, at en uheldet iagttagelse ville komme til det resultat, at hvis et forslag om at sende dette forslag ud til folkeafstemning skulle fremsættes, så skulle det fremsættes af et parti, der havde engageret sig stærkere i udvalgsarbejdet, end fremskridtspartiet har gjort.

Hr. Per Hækkerup var inde på Arbejdsgiverforeningens og Industrirådets skrivelse. Denne skrivelse har også overrasket det radikale venstre, både hvad angår indholdet, og ikke mindst hvad angår det tidspunkt, hvorpå den fremkom. Det er ikke morsomt som ordfører at være med til at drøfte et forslag om omkostningsdæmpende ydelse her i denne sal om formiddagen i den tro, at der er tale om et forslag, som i hvert fald har en vis opbakning fra erhvervslivets side, og så om eftermiddagen at få at vide, at det